

1867-08-01

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Læsevejledning:

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Sender's location:

Nysø

Mentioned people:

Magdalene Cruusberg

Susette Cathrine Holten

N.L. Høyen

Joakim Skovgaard

Niels Skovgaard

Christine Stampe

Elise Stampe

Archive:

Mappe 4 nr. 35

TRANSCRIPTION

Mappe 4 nr. 35

Nysø, den 1ste Aug 1867

Min kjære Mand!

Da jeg tænker Du længes lige saa meget efter Brev som jeg har gjort, og da jeg har ventet paa Brevet for at skrive, saa giver jeg mig lige til det, nu da jeg har læst Dit. Det var jo i det hele taget et godt Indhold og da Veiret igjen og idag har faaet et lidt bedre Udseende, haaber jeg Du fremdeles er fornøiet. Vi bliver her kun til nu paa Søndag, da Tante saa snart venter Høyen og Christians og [?] Svogre, det er lidt kort, især da Veiret har været saa gyselig vaadt, men jeg er endda glad ved at komme hjem, der har jeg det dog bedst, især da jeg ikke har været rigtig rask, saa vil man helst være hjemme, jeg fik saadan en slem Forkjølelse, som har holdt mig i otte Dage og begynder nu først at tage af, i et Par Dage følge

-2-

jeg mig saa utilpas, at jeg næsten blev bange for, at en eller anden Sygdom skulde staae i Kroppen; og da var det mig en pinlig Tanke, at jeg ikke vidste hvordan jeg skulde faae Brev til Dig; nu er det Gud ske Lov!!meget bedre, saa jeg nok troer det bliver ved [?] Børnene har det godt, men det varede mange Dage inden de kunde finde dem tilrette med Tante, de blev forfjamskede, for de vidste ikke, hvad de maatte eller ikke maatte eller hvad der var hende Alvor eller Spøg, saa underligt kan hun tage paa Børn, men nu er det overstaaet, og det meste af Dagen tilbringer de sammen med Forvalteren. Drengene var ved Stalden og paa Marken. Fra Lene og Cruusberg skal jeg hilse Dig mange Gange, hun har da engang været i Præstø, hun er jo meget kied af, at jeg ikke kan komme til Dyrløb, det var naturligvis som sædvanligt Vrøvl og Roderi

-3-

alt sammen – saadan gik det ogsaa med at mødes, jeg fik Bud omtrent kl 22 om at møde hende kl 3 ved Enden af Alléen, for saa vilde hun staae af Vognen der; jeg gik der omtrent en Time og der kom ingen, jeg blev naturligvis gal i Hovedet og hvad værre var, der fik jeg nok Forkjølelsen, saa gjorde jeg Aftale med de Folk, der bor lige overfor, og saa traf jeg hende da om Eftermiddagen og gav lidt ondt af mig, men det er jo synd, Vrøvl og Smøleri eller hvad jeg skal kalde det hører saadan med til deres daglige Liv, saa de det slet ikke føler det, eller forstaaer at det kan være anderledes. Lene selv saa dog Temmelig rask ud, men forknytt er hun over alle Ting. Cruusberg kommer til Byen om nogen Tid, han seer som ud alletider. Du kjære Mand, ja det er godt Du har noget Tøi med, man kan behøve alt hvad man kan faae i denne underlige Sommer, uden Varme og

Solskin, jeg bliver sommetider saa

-4-

bedrøvet over at skulde give Afkald på den deilige oplivende Tid og lade mig nøies med Regn og Slud og enkelte, rigtignok deilige øjeblikke, især Aftenluft har vi haft meget skønne, ikke sandt? Mal noget, hvad Du kan, men især forfrisk Dig saa godt Du kan det er det vigtigste at Du faaer Kræfter og lyst til arbejde, men saa maa Du nok ogsaa være meget forsigtig, for bliver Du forkjølet og syg, saa kunde det let alt sammen gaae i Vadsken.

Jeg har det meget godt med Elise, det er jo mærkeligt at se hendes Liv, hvordan hun forstaaer at ordne alt ret under Vor Herre, men ogsaa nok, at man selv er meget langt tilbage, men det skader jo ikke at faae Øinene rigtig op for, naar man kun tillige føler, at man selv vil den samme Vei, og har Forvisninger om, at Gud hjælper os og er med os, og det har jeg Gud være lovet! Saa jeg trøstlig tør sige "med os det har det slet ingen Nød". Det er mig en stor Trøst at vide, at vi hver Aften beder sammen, om vi end ikke er sammen Gud være med os!.

Børnene er ude, saa jeg har slet ikke bragt Din Hilsen, men de sender naturligvis mange tilbage. Nu maa jeg lukke Brevet.

Din G.

jeg mig for at hjælpe, at jeg næsten
der bange for, at den aller anden
Jegens skulde. Hver i Kroppen; og
da var det mig en personlig Tante,
at jeg ikke vilde brønde jeg skulde
fæse Børn til Dig; men er det Gud
for den! meget bedst, for jeg vil
tro, det bliver ved Læsen.

Børnene har det godt, men det var
de mange Dage, inden de kunde finde
den tilværelse med Tante, de blev for
hjempe. For de vilde ikke brønde
maatte eller ikke maatte, eller kun
der var hendes Alvor eller Høj,
for underligt kan hun tage den
Børn, men er det overflødig,
og det næste af Dagen til bringe
de sammen med Forældrenes Dage,
som ved Høsten og her hørte,
som Lene spæd jeg til Dig.

manne fange, hun har de mange
med i Prosten; hun er jo meget
bied af at jeg ikke kan komme
til Dybbøl; det var naturligvis,
for fuldstændigt Trind og Riden.

alt sammen; hvad er godt det oppe
med at vi ikke; jeg fik B. antant
K. R. om at møde hende K. B. ved
inden af Alvor, for at vi kun fik
af Vægen der; jeg gik der antant
en Time, og der kom ingen, jeg
naturligvis; gik i Stedet og hvad
være over, der fik jeg nok Fortjælling,
for gjorde jeg Læse med de Folk, der
hvor sig overfor, og for tro jeg hende
af mig, men det er jo godt, I vil
og Smiler, eller hvad jeg skal kalde
det hende puden med til dens
daglige Liv, for de blev det ikke
fåler det eller fortæller at det kan
være anderledes. Lene fik puden
dog temmelig rask, men forkyndt
er hun over alle Ting. Omstændig kan
me til Bogen om nogen Tid, hun
for enes i Altid.

De kjære Mand! jo det er godt
at du har meget Tid med, men kan
betæne alt hvad man kan gøre i dens
underlige Læsen, inden Tønde og
Selv, jeg bliver jommet og for